

ПРОТОКОЛ

№ 5623

гр. София, 20.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 102-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНА П. ТАШЕВА
и прокурора Д. Хр. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ Частно наказателно дело № 20241110203984 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, и след неговото приключване намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството по делото се развива по чл.65 от НПК и негов инициатор е адв. Ю. Д. (защитник на обвиняемия), който е подал искане-молба, с което *желае да бъде преразгледан въпросът*, свързан с актуалната мярка за неотклонение „задържане под стража“, която е била определена спрямо неговия подзащитен И. С. С., който е **обвиняем** по досъдебно производство № 513-ЗМИП-5410/2023г. по описа на СДВР, прок. преп. № 57298/2023г. на СРП.

Подробно се излагат аргументи в рамките на съдебните прения, свързани с липсата на законовите основания да бъде изтърпявана тази мярка от обв. И. С., най-вече от гледна точка сроковете, през която тя се търпи и относно обвинението, свързано с държането на огнестрелни оръжия.

Прокуратурата, в протИ.вес на становището на защитата, счита, че няма основания да бъде променена мярката за неотклонение спрямо обвиняемия И. С. С., т. к. продължава да е налице реална опасност от извършване на друго престъпление, свързано с посегателството срещу правосъдието, имало обосновано подозрение за участие в инкриминираните престъпления и нямало изтичане на сроковете.

Самият обвиняем И. С. поддържа в лична защита аргументите на своя адвокат, а в последна дума желае мярката за неотклонение да бъде променена.

По общо правило в производството по чл.65 от НПК съдът следва да

прецени следните обстоятелства – *продължава ли да съществува обосновано подозрение, че обвиняемият е съпричастен към инкриминираните деяния; има ли реални опасности от укриване и от извършване на престъпление; каква е наказуемостта за престъпленията, в които е обвинено даденото лице; какви са сроковете за задържане и други „нови обстоятелства”, най-често от медицински характер, поради което да се иска промяна на мярката за неотклонение „задържане под стража”.*

Съдът ще **направи собствен прочит** на материалите по делото, защото счита, че страните „не толкова задълбочено са се взрели” в тях, а защитникът „леко тенденциозно” чете материалите по делото.

Н а **първо** място, актуалното обвинение спрямо И. С. С. е за престъпление по чл.339, ал.2 вр. ал.1 от НК и за продължавано престъпление по чл.316 вр. чл.309, ал.1 от НК, като *и за двете престъпления законът предвижда налагане на наказание „лишаване от свобода”.*

По отношение на обоснованото подозрение, след назначаване на *графическата експертиза* по делото, може да се приеме за **обоснована** обвинителната теза по чл.316 вр. чл.309, ал.1 вр. чл.26 ал.1 от НК, доколкото се установява ползване на неистински частни документи, но без да може да се търси отговорност за съставянето им.

По отношение на държането на огнестрелни оръжия (чл.339 от НК) следва да се каже, че наказателният закон не се вълнува за какви цели лицето държи огнестрелното оръжие, важното е това държането на такива предмети, попадащи под съответния режим на специалния Закон за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ), да е **без надлежно разрешение**, издадено от съответните компетентни органи, а за квалификацията, която е избрал прокурорът, тези огнестрелни оръжия следва да бъдат „в голямо количество” (чл.339, ал.2 от НК).

Прави впечатление на съдебния състав, че за времето на разследване, което е почти 5 месеца, по делото **липсват** балистични експертизи, които да са назначени и изготвени, и които са от *съществено значение* за решаване на обстоятелствата по казуса. Това е така, т. к. само вещо лице може да каже дали едно оръжие е огнестрелно или не. Също така само вещо лице може да каже дали едно огнестрелно оръжие е за колекция или не. *Съществуващите балистични справки по делото нямат доказателствена стойност в наказателния процес и съдът няма да прави изводи въз основа на тях.*

Необходимо е било и продължава да бъде назначаване на балистични експертизи и защото *оръжията, които се съхраняват с цел колекция, следва да имат специални приспособления, правещи невъзможно възпроизвеждането на изстрели*, което предполага тяхното изследване от вещо лице.

Необходимо е също така да се провери за кои огнестрелни оръжия обвиняемото лице И. С. *няма* издадено разрешение, вкл. и за такива, които са „негова колекция”.

Отговори на тези въпроси **няма** по делото до момента, следователно *тезата на прокурора, че лицето е държало огнестрелни оръжия без разрешение, следва да се приеме за **силно колеблива** при воденето изключително хаотично разследване по делото, т. к. прокуратурата се съсредоточила в съвсем друга посока, свързана с „неистов стремеж” да установи наличие на някакви документни измами, извършени от обвиняемия, но нито е повдигнала обвинение за това, нито е събрала нужното (графически експертизи) за подкрепа на такова обвинение. Съвсем логично това е довело до пълно игнориране на вече повдигнатите обвинения.*

Обстоятелството какво е казал прокурорът пред медиите, няма никакво значение за съдебния състав, който се произнася по въпроса за мерките за неотклонение. Често пъти прокурорският подход в такива ситуации е „да преекспонира” ситуацията, която реално съществува в дадено досъдебно производство, често пъти със споменаване на факти, за които дори обвинение няма. Събрани са многобройни писмени източници, които не са подложени дори на графическо изследване, за да се установи дали има или няма неистински документи, чрез които да е било получено чуждо имущество и да е налице имотна облага.

Няма никакво значение дали е налице висящо гражданско производство между който и да е било гражданин и обвиняемото лице, защото винаги водещо е наказателното производство. Следва да се напомни на защитника адв. Д., макар и това да е **извън** предмета на делото, защото такова обвинение не е повдиганото на обв. И. С. С., че неравностойната престация по една сделка (напр. замяна) също означава *облага* за едната страна, особено тази, която си е послужила с неистински документи, но прокуратурата **не** твърди такива факти, нито е доказала такива, нито обвинение в тази насока е повдигнала, и съдът няма и не е невъзможно да има правомощие за произнасяне по такъв въпрос.

По *отношение на реалните опасности – **реална опасност от укриване** съдът **не вижда*** на този етап такава, по простата причина, че лицето И. С. С. е известно на органите на МВР, с установена самоличност е и не е предприел действия по своето укриване от полицията и прокуратурата.

Според съда от първа инстанция в този му състав **не може** да бъде *изведена и реална опасност от извършване на престъпления*, защото **няма** данни по делото да са налице дори „бегли предпоставки” някой (обвиняем, негов близък или свързано с тях лице) *да извършва някакво (неясно какво!) престъпление против правосъдието*, от което следва, че нито една от двете реални опасности не е налице. Относно соченото *потенциално престъпление*

против правосъдието **няма** свидетели, разпитани по това дело, които да са се оплакали в полицията или в СРП, че върху тях е оказано някакво въздействие или натиск от страна на обвиняемия, т. е. да се очаква той да повлияе на тези свидетели или на техни показания, без данни за това, означава необоснованост на такива твърдения, а и прокуратурата и разследващите органи разполагат с целия инструментариум от правомощия да защитят свидетелите от някакви действия на обвиняемия в тази насока, ако такива действително има или се появят.

*По отношение на **сроковете** за задържане*, то защитникът адв. Д. ги **тълкува превратно**, т. к. сроковете за задържане се определят спрямо най-тежко наказуемото престъпление – в случая това по чл.339, ал.2 от НК, а **не избиращо** според това какво е едното, и какво е другото. **Максималният срок** на задържане в случая е **осем месеца**, а **не два месеца** и **той не е изтекъл**, но той не би имал значение при казаното по-горе.

Няма данни от здравословен характер за лицето и поради това съдът няма да ги коментира.

В обобщение на казаното обвинението за престъплението по чл.339, ал.2 от НК следва да се приеме за **необосновано** към днешна дата, **лишено от солидна доказателствена опора**, т. к. разследващите органи са бездействали и не са установили факти и обстоятелства от съществено значение за това обвинение – *има ли огнестрелни оръжия; могат ли те да възпроизвеждат изстрели; съотв. пригодени ли са за колекционерски цели чрез съответни приспособления, които преча на възпроизвеждане на изстрели; има ли издадени разрешителни и за кои точно огнестрелни оръжия*, защото от материалите по делото се оказва, че има издадени разрешителни за някои от оръжията, за които е повдигнато и обвинение. Едва след това стои въпросът за „голямото количество” – дали е налице или не. Когато **не си събрал доказателства**, за да установиш хипотезата на ал.1 от чл.339 от НК, **няма** защо да обсъждаме квалификацията по ал.2 на с. чл. Събирането на експертни справки по досъдебни производства следва да бъде **категорично отречено**, т. к. прот.речи на НПК и способът за установяване на определени обстоятелства е експертизата, а не експертната справка!

При липса на реални опасности, както и липса на доказателствен фундамент на второто обвинение, коментираването на други „нови обстоятелства” също не се налага. Т. е. **две от основанията**, които са накарали предходния съдебен състав на СРС да приеме, че са налице основания за задържане на лицето, следва да се приемат към днешна дата за **категорично неустановени** от материалите по делото.

Доколкото обвиняемия следва да се осигури за целите на производството и при наличие на обоснованост на второто обвинение, мярката за неотклонение следва да бъде изменена в по-лека – „парична

гаранция” в размер на 2 000 (две хиляди) лева, която следва да бъде внесена по сметка на СРС в 15-дневен срок от днес.

Съдът намира за нужно да разясни на обвиняемия И. С. С., че *мярката „парична гаранция”* включва в себе си и задължение да се отзовава на органите на досъдебното производство при повикване и призоваване, а при предприети действия по укриване биха последвали последиците на чл.66 от НПК.

По горните съображения и на осн. чл.65 от НПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ по молба на защитника адв. Ю. Д. **МЯРКАТА ЗА НЕОТКЛОНЕНИЕ** на *И. С. С. с ЕГН: ****** – *обвиняемо лице по № 513-ЗМИП-5410/2023г. по описа на СДВР, прок. преп. № 57298/2023г. на С Р П*, от **„ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА”** в **ПО-ЛЕКА** такава – **„ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ”** в **РАЗМЕР на 2 000 (ДВЕ ХИЛЯДИ) ЛЕВА**, като **ОПРЕДЕЛЯ 15-ДНЕВЕН СРОК** за нейното внасяне по сметка на СРС, като обвиняемият **да бъде освободен** от ареста след влизане в сила на определението и внасяне на паричната гаранция, освен **ако не се задържа на друго правно основание**.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на Началника на Ареста при НСлСл – за сведение и изпълнение.

ПРЕПИС от определението, *след влизането му в сила*, **да се изпрати** на органите на досъдебното производство – за сведение и изпълнение.

Определението може да се обжалва и/или протестира в *тридневен срок от днес* пред *въззивния Софийски градски съд*, като в случай на жалба и/или протест **НАСРОЧВА ДЕЛОТО** за разглеждане пред Софийски градски съд за **26.03.2024г. от 10:00 часа**, за когато прокурорът и защитникът, уведомени от днес, се считат за редовно призовани, а обвиняемият **да се осигури** от началника на Ареста.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____